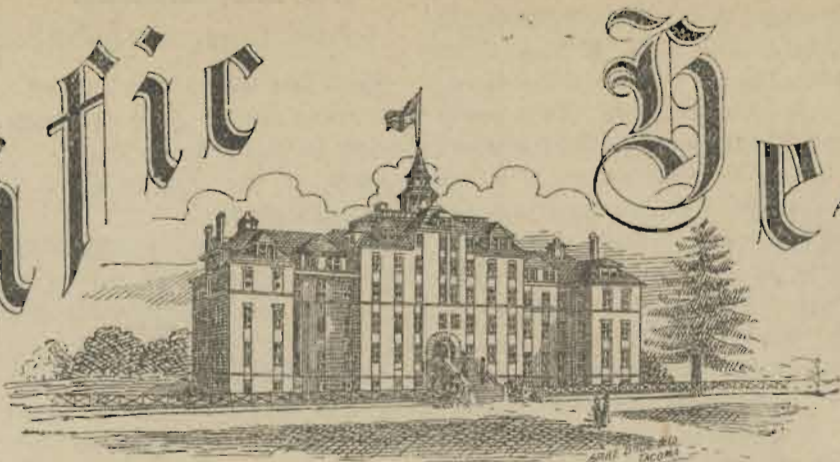

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 32

Parkland, Wash. 14. Aug. 1895.

5te Aarg.

Alt for Kristus.

„Nu skal jeg da rigtig fortælle eder nyt,“ udraabte en ung, meget elegant klædt Pige, idet hun traadte ind i et Siveværelse, hvor flere unge Piger, hendes Kusiner, sad beskæftigede med forskjelligt Haandarbejde. „Hvad er det for nyt Nya?“ spurgte de. „Ja det kan I neppe tro. Elise N. er bleven omvendt,“ var det halvt spøgfulde svar. „Elise N.“ udraabte Pigerne med mer eller mindre Forundring. „Hun har jo altid gjort Navn af alt Religiøs,“ tilføiede Julie, den ældste. „Og en saa overfladist og forfængelig Pige“ bemærkede en anden; „hun vilde jo neppe se nogen, som ikke var fint og kostbart klædt. Og hendes Fader er en fuldstændig Fritænter; hvad vil han sige?“ „Jeg har hørt, at han har truet med at forvise hende fra sit Hus,“ sagde Nya. Ved denne Underretning taug Alle for en stund. „Naa“, sagde den Yngste, „nu ville vi se, om der virkelig ligger den Kraft i Religionen, som de Kristne beraaber sig paa. Jeg tror ikke, at nogen eneste i hendes Familie er alvorlig. Hun frar vist haarde Prøvelser at udstaa. Jeg vilde nødig være i hendes sted.“ „Naa, Prøvelser! det er vel ikke saa farlig. Nu for Tiden er der ingen Forsølgelser mere. Det skulde jo være et rigtigt Mirakel, om der nu skulde blive nogen Martyr,“ sagde Nya, som før havde været Elises fortrolige Veninde, men i hvis Hjerte der nu opstod en heftig Forbitrelse imod den unge Pige, idet hun vel vidste, at hun herefter ikke kunde leve i det Venstabs og Fortrolighed med hende, som før havde forenet dem. Martyrer! Jo, Martyrer, for Kristendommens Skyld er heller ikke i vore Dage saa sjældne, og vilde blive endnu flere, om Kristendommen mere ytrede sig i Kraft og Befjendelse blandt os. Kusinerne aflagde snart Elise et Besøg. Hun modtog dem med sin sædvanlige Hjertelighed, men med en mild Alvor, som før ikke fandtes hos hende. Hun saa bleg ud, og kjøndt hendes Ansigt havde et fredfuldt Udtryk, syntes det dog, at hun var ramt af nogen bitter Lidelse. Hun talte ikke ret meget om det vigtige Skridt, hun havde taget, og den Fred hun havde fundet; men desuagtet kunde hendes Gæster dog tydelig mærke den Forandring, som var foregaaet med hende, i hendes Klædebragt, hendes Ansigt, Bæsen og hele hendes Maaet at være paa. Elise var forlovet med en fuldstændig Verdensmand, Georg B. Han elskede hende, skubte, Beddelsø, Theater og deslige. Endagen var hans Forlystelsesdag, og Elise havde

de mange Gange paa denne hellige Dag fulgt ham paa Udflugter i hans glimrende Kjøretøj. Han havde et indtagende Ydre, var dannet, livlig, hvil og almindelig afholdt og beundret. Han skiftede Farve, da han paa sin Klub først hørte om Elises Omvendelse. „Hvad? Den Pige, som han elskede, den Maa, som skulde forestaa hans glimrende Hus — hun skulde være bleven en Bedesøster! Urimeligt! Han troede det ikke; han vilde personlig overbevise sig derom. Han havde ikke indrettet sin til Bønnemøder. Prester eller fromme Brødre og Søstre skulde ikke besøge hans Hus, det taalte han ikke. Det maatte være en lystig Pige hans Kammerater paa Klubben havde opdigtet. Datteren af Henrik N. den letfindigste af alle Fritæntere, hun skulde være bleven en stinellig Værelse! Nei! det maatte være en Pige! Kristelig, han vilde intet høre, intet tro. Kort efter indtraadte han i Elises Værelse. Hans speidende Blik betragtede hende fra Hoved til Fod; men hun modtog ham ømt og hjærtligt. I Stillehed, hendes temme, der før lød som Musik, havde en endnu mere himmelsk Klang. Hun var ligesaa elskelig og indtagende nu som før, og et mildt Smil lyste i hendes Ansigt. Men hele hendes Bæsen havde noget eiendommeligt, noget, som uvilkaarligt opfyldte ham med Frygt og Ræven. Hvad kunde det være? Endelig hentede hende han julede og spøgende til det Rygte, han havde hørt om hendes Omvendelse. Hun skjælvde et Dieblit og kunde ikke svare; men hendes Forvirring svandt snart. Hun sagde, idet hun rødmede, og hendes Dine glinsede: „Georg, tag det ikke for Pige; thi Gud være Lov og Tak, jeg er virkelig bleven en Kristen. O, Georg nu først har jeg begyndt at leve. Om du blot vidste —“ Den hovmodige Maaet fæstede hastig tilbage og løst med Hestighed fra Haand fra hendes. Uden at udtrykke sine Følelser med Ord, da en Ud i saa Fald uden Tvivl var bleven det første Udbrud af hendes Forbitrelse, gik han frem og tilbage en stund. Men hans Ansigt udtrykte tydelig nok hans Harm og Misforstaaelse. Endelig Raadte hende han foran hende. Med et af Brede skjælvende i temme udbrød han: „Er det dit Alvor at ville indlade dig med slige Menneſter? Vil du for dets Skyld forſage alt.“ „Ja for Kristi Skyld vil jeg forſage alt.“ Hun udtalte disse Ord sagte og mildt, men med fuld Alvor. Hun stod et Dieblit foran hende, hvorpaa hun med høi og heftig Stemme sagde: „Elise — nei! Nei!

er det Deres Mening, saa maa vi stilles ad.“ Dette var en haard Prøve; thi hun elskede ham varmt og inderligt. Fjend nogen høiere og renere Kjærlighed var opstaaet i hendes Hjerte, havde hun skænket ham hele sin jordiske Kjærlighed; han havde været hendes Afgud, som hun før havde tilbedt, og Tanken om at miste ham fyldte og saa nu hendes Dine med Taarer og sit hendes Kinder til at blegne. Da han mærkede dette, søgte han at bevæge hende med Bønner. Han søgte at vise hende, hvilken glimrende Skilling, der ventede hende hos ham og fristede hende med alle mulige Midler, som kunde bevæge et Kvindehjerte. Han besad en stor Dygtighed heri og en udmærket Veltalenhed, som han vidste at anvende med Fordel. Mere end en Gang syntes det for hende, som hun ikke kunde staa imod længere, og kun Guds særlige Bistand kunde styrke hende til at udholde Prøven indtil Enden. Endelig kom det til et afgjørende Valg; alt dette vil jeg give dig, om du vil falde ned og tilbede mig — til dette spørge-maal: enten Kristus eller mig? Der var ingen Middelvei. Kristus eller mig lød det bestandigt, og bevædet med Troens Skjold sparede hun Kristus. Hun erklærede sig for Herren med en sandhaftighed, som var den gamle Tids Martyrer værdig. Skjøndt hendes Forlovede var i saadant Maaet, at han skar Taarer, opfyldtes han dog af Jordanselse og Beundring ved synet af den lille Skillelse, som stod foran ham i sin hvide Klædning med Diet skuende opad, Panden ligesom forklaret af himmelsk Lys, og hvis hele Holdning, skjøndt bleg og ydmyg, vidnede om en for ham uforklarlig Fasthed og Kraft. Men hans Fiendskab mod al Religion var saa stor, at han kvalte sin Omhed og befjæmpede sin Skjærlighed, og for første Gang stilledes han fra hende med Kulde, ja en fremmed Pigeegyldighed. Deres Forlovelse blev opløst; men hvem kan skildre den mærkelige Kamp, som denne Brydning forarsagede! Dette var Prøvelsens første tunge Skag; dette ka tungt paa hendes Hjerte, da et nyt ramte hende. Elises Fader havde aldrig vist sig rigtig hjærtlig mod hende, men desuagtet var han dog stolt af hende, hun var den største Prædelse i hans glimrende Hus. Hendes Skjønhed smigrede hans Forfængelighed. Hun var udmærket dannet, og Faderen saa med Fornøjelse, at hun blev overført med Smiger og Artigheder, thi hun tilhørte jo ham, hun var jo dog hans Kjød og Blod.

Han lod hende kalde til sit Kontor og forlangte en Forklaring over, hvad der var sket. Han sagde, at adskillige Rygter var kommen for hans Øre; han havde lagt Mærke til en overraskende og ubehagelig Forandring hos hende; hun var bleven saa stille og indesluttet, og han vilde nu vide, hvad der var Aarsag til dette. Det var i Stillehed en haard Prøve for den unge Discipel at bekjende Kristus for en haard, stolt gudsfornægtende Fader. Men han, paa hvis Forjættelser hun byggede, var med hende, og hun berettede med Venlighed, Ro og Bestemthed sin Sjæls Historie. Faderen hørte hende med tilsyneladende Ro; han brusede ikke op saaledes som Georg men syntes at høre hende med en Blanding af Forundring og Medlidenshed. Er det din bestemte Bestutning at blive en Skjærmerske, eller som du kalder det en alvorlig Kristen. „Ja min Fader.“ En traale af Haab gennemførte hendes Hjerte. Hun ventede ikke hans Billigelse, men hun kunde dog ikke tro, at han aldeles kunde forkaste dette vigtige Skridt. „Du ved, at Tante Henriette allerede længe har ønsket at faa dig hjem til sig.“ „Ja, Fader,“ svarede Elise med brudt Stemme; thi hun anede Faderens Hensigt med disse Ord. „Nu kan du rejse til hende; om du ikke vil opgibe disse dumme Paasund, saa kan du ikke være i mit Hus. Bliv, som du før har været, saa skal ingen Ting fattes dig; men hvis ikke, er jeg herefter kun din Fader af Navn.“ Dette var et endnu haardere Skag, thi Faderen forblev ubevægelig for alle hendes Bønner og Taarer. Men desuagtet var hendes Bæsen som før: Kristus. For hans Skyld forlagde hun alt. Men fra denne Dag var hendes Helbred brudt. Hendes Kinder blegnede, og hun sygnede diensynlig hen. Enden havde været hende for haard og overvældende. Hun lode nu med stærkt Skridt ned imod Dødens Dal som dog for hende ikke var mørk. For sent mærkede den Maaet, som saa bittert havde prøvet hende, ved hendes Seng for at anraabe hende om Forladelse. For sent! Og dog ikke for sent for hans egen Sjæls Frelse; thi hans Dine aabnedes, hans Fader stode for ham som en utaalkelig Byrde, og ved hendes Dødsleie lovede han hjærtelig at give Gud sit Hjerte. Endog hendes Fader, den hovmodige Fritænter, betragtede med Beundring sit hentarede men over Død og Helvede leivende Barn. Kun saa høre den Lykke at staa ved

et jakant Dødsleie. For Kristi Skyd havde hun forjaget Alt, og i sin sidste Stund saa hun ligesom Stephanus Gimmelen aaben. Hendes Ansigt var som en Engels, og hun talte blot om den Salighed, som ventede hende i Haverens Hus med de mange Boliger. Lang var ikke hendes Vandring her paa Jorden, og med frydefuld Tillid gik hun ind i den himmelske Kanon.

"Sung!" sagde hun i den sidste Stund, og et Par kristne Bønner, som nu havde Afgang til hendes sidste Veie, afsluttede den herlige Sang: Klippe, du som brød for mig! Ved Sagens Slutning hørte man hende at frembringe et rædsomt Ord, det sidste her paa Jorden; det var: "Kristus."

Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Bispeens Krone!

For „Herold.“

Den 19de Sept. begynder, om Gud vil, Pacific Lutheran University i Portland, Wash., sit 2de Skoleaar. Der siges at man kan vente dobbelt saamange Elever, som der var i Aar. (Antallet var da 107). For at skaffe Plads til saamange burde flere Værelser i Skolebygningen sættes i Stand, men hvor skal Midlerne komme fra? Jo, de maa komme fra Ham, som er alle gode Gaveres Giver. Han har sagt: Veder Høstens Herre at han udbringer Arbeidere i sin Høst, han vil at vi skal bede ham at skaffe Midler saa at Arbeidere kan uddannes og udsendes i det store Høstarbejde. Saavidt mig bekendt er nu intet Arbejde for Guds Riges Fremme, blandt vore Landsmænd, mere nødvendigt end ude paa Pacific Kysten, hvor der er saamange Tusinde, der ere adspredte som Saar uden Hjerde. Og et godt Middel til at komme disse i Adspredelsen til Hjælp er, at samle saamange af dem som muligt til en lutherisk Høstskole. Til den Ende er P. L. Univ. bygget. Nu er her allerede flere haabefulde unge Mænd, som har ifinde at ofre sig for Herren i hans Kirke paa Jorden og ønsker at forberedes i vor Skole til hans Tjeneste. Men disse har neppe Midler selv til at bestride en længere Skolegang, derfor maa vi bede dem, som Gud har betroet jordisk Gods at bringe sit Offer. Og i dette Herrens Aar, som Gud har velsignet Landets Grøde saa rigelig og for det meste afvendt Odelsæggelse og andre velfortjente Vandplager, burde det være os en Glæde at kunne yde Gud en Taknemmeligheds Gave. Til at istandsætte og møblere Værelser er ikke indkommet saa ganske lidet fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger og Andre. En Kvindeforening i Minn. har bidraget \$100.

Vor Synodesformand, Past. S. A. Preus, Arev mig til kort for sin Død, at han havde ifinde at møblere et Værelse i P. L. U. og udbad sig Oplysning om, hvor meget det vilde koste. Jeg svarede, at det beroede paa Værelsets Størrelse osv. men at man beregnede fra \$25; til \$50. Nu har Administratoren for Boet, med Tilstemning af Arvingerne, tilsendt mig \$50; til dette Bemed. Ogsaa for denne Gave aflægges herved vor hjerteligste Tak!

Tiden værmer sig at man rundt om i vort Samsund holder Missions- og Talkefester, hvor Offer optages til

irkelige Bemed—kom da ogsaa vort betrængte Missionsdistrikt paa Pacific Kysten, samt P. L. U. ihu i Ederes Bønner og med en Del af Ederes Gaver! Om Klippebjergene Kaller Pacific Distriktet fra de forrige Synodedistrikter, i geografisk Henseende, saa er vi dog ikke adskilte i Mandens Samsund, men vil gjerne være sammen i kirkeligt Arbejde for at samle Sjæle for Guds Rige. Men da Omstændighederne har ført det med sig at vi er den svagere Del, saa bør de Stærkere hjælpe den Svage, thi saa har Herren båret os.

At Pacific Herald ser jeg at Søndre Blue Earth Menigheds Rindforening, Past. S. Sondresens Kald, har givet Pacific Lutheran University \$41 25— (1/2 Bidrag). Det maa være en virksom og gavmild Rindforening, som nu i denne Tid kunde yde \$82 50. Ugesaa ser jeg at Rindforeningen i Portland, Wash. aiter har sat Lykke til at bidrage \$10. til Skolen. Herover glæder jeg mig og fremsender vor hjertelige Tak til disse Rindforeninger og for de forrige Gaver, som jeg fra Tid til anden har set fortæret for Guds rige Velsignelse til alle sine Giverne!

Wind Lake, Racine Co., Wis. 31de Juli 1895.

T. Varsen.

Pacific Lutheran University.

Begynder, om Gud vil, sit andet Skoleaar, den 19de September 1895. Første Termin slutter den 19de December. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literatur, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade gutter og piger modtages som Elever, og der træves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Musik, Skorthand og Typewriting betales særskilt. Værelse Koster fra 25 cts. til en \$1.00 og Kofien \$2.00 om Ugen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Korst saavel som i de sædvanlige Common Skolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 cts, Værelse 10 cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1 25, for Børn over 12 Aar \$1 50 om Ugen.

Ansigninger om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. B. Harkstad, Portland, Pierce Co., Wash.

Sargasso-Søen. Paa flere Steder i Oceanet forekomme umaadelige Ansamlinger af Tang, som uden at være fæstet til Havbunden væger i selve Vandet, idet den holdes sammen ved hjælp af en Mængde smaa luftholdige Blærer, ligesom den almindelige Blæretang. Meest bekendt af alle disse er den Best for Azorerne liggende Sargasso-Sø, som indtager en Udstrækning af 10,000 geogr. Kvadratkilometer. Tangarten, som danner denne Skov i Havet, hedder *Sargassum bacciferum*. Den findes her i saadan Mængde, at Stibens tun langsomt formaa at seile igjennem den sammenpakkede Tangmasse. Columbus var den første, som paa sin Opdagelsesreise traf paa denne Tangskov, som paa Grund af alle de Sødyr, der her finde Ly og rigelig Næring, ligesom danner en Berden for sig selv i det umaadelige Hav.

Fra Missionsmarken.

Franklin, Oregon. 23de Juli 1895.

Igaar strax Eftermiddag forlod jeg Alaskers og Bjertes Hjem og kom hid omtrent 16 Mil nordfor Eugene. I Franklin er vor Landsmand C. L. Hansen Storekeeper.

Her mødte mig det første Uheld paa Rejsen, idet de saa Norste, som bor her i Nærheden bemæde, at jeg skulde være her og holde Gudstjeneste igaar Eftermiddag, medens jeg gik ud fra den Forudlæning at jeg skulde have hele Mandagen at komme hid paa og holde Forretning først idag. Det er svært flemt saaledes at sluffe Folk og jeg beklager det meget. Folk var netop gaart hjem, da jeg kom. Hr. Hansen modtog mig dog venlig og indbød mig til at stoppe hos ham. Han havde ogsaa god Blodsor min Hest. Alt vidner om, at han med sin unge Hustru, er en Ordensmand i komfortable Omstændigheder.

Han har ogsaa et pent og godt Stykke Land ikke langt herfra.

Jeg fandt snart ud at mine Landsmænd ikke boede langt herfra og at jeg idag Formiddag kunde saa Gud til dem og bede dem samles igjen i Eftermiddag. Dette skede ogsaa og jeg holdt en kort Forretning paa Hr. Hansens Hall.

De, som bor her i Nærheden er T. Jacobsen, R. Knutsen, Varsen og Bogum. Knutsen har tæet ved Byen en stor Farm, hvoraf han ønsker at sælge en Del paa rimelige Vilkaar. Alle ønsker at saa gode lutheriske Naboer

Albany, 25de Juli 1895.

Igaar Formiddag rustede Mrs. Hansen i Franklin mig ud med en god Riste; jeg talte for de huggelige Folke store Højselskab og drog afsted paa min „Fjer“ som aiter havde hvilet en Dag og var ved godt Mod ogsaa fordi det nu bar paa Hjemveien. Paa Rejsen sydover havde jeg lovet Knutsens her ved Albany at holde Gudstjeneste med Aftergang hos dem, naar jeg kom tilbage. Jeg havde derfor igaar at ride mellem 40 a 50 Mil inden Aftenen. Men dette gik nok saa letvindi, da Veien er let at fæde gjennem Corvallis og andre Smaastadje paa Jernbanen. Vindpustet fra Nord gjør, at jeg selv i dette Sjøvejs Land nu ikke længer har Grund til at klage over den Støvsky, som ellers paa Veien sydover har omgivet mig.

Til Middags standsede jeg i en liden Skovlund i Veien ved en Elv kaldet „Yong Tiv.“ Jeg fandt i Veien lidt Hø for min Hest, men det var saa høvet, at den ikke vilde have det, derfor maatte jeg lade den græsse, og nu ser jeg, at den er vant til at staa i „Bicket rope.“ Thi saasnart den holder paa at saa fædderne fast i det Baand, som jeg af Posten og Strapper har bundet den til et Træ med, saa prøver den strax at komme nærmere det Træ. Den er ogsaa nu saa hjæsen at den neppe vilde forlade mig om jeg her slap den løs for at græsse. Dog har jeg ikke lyst til at forsøge det, da jeg let kunde blive sidende igjen med bare Sadelen.

Brødrene Knutsen og deres gamle Fader fandt jeg igjen i bedste Velgaaende.

Her har idag været Gudstjeneste med 6 Naboergæster. Mr. Louis Varsen og hans gamle Moder fra Shebb var ogsaa tilstede.

I morgen, Fredag, venter jeg at naa tilbage til Ingebræt Varsen ved Silver-

ton, hvor jeg haaber at saa høre hjemmesra.

Silverton, 30de Juli 1895

I god Behov er jeg kommen tilbage hid. Tilfældt har jeg nu reist gode 200 Mile og især udmærket godt efter Luren, og ønsker bare at jeg ikke havde bestemt mig til at komme hid igjen saa snart. Jeg burde nemlig have fortsat Luren sydover hele Dalen, men jeg maatte efterkomme mit Beslut om at holde Gudstjeneste baade Formiddag her i Silverton og i Eugene Eftermiddag; derfor har jeg nu tilbageleveret min Ridehest og talter for Laanet af den i Missionens Tjeneste. Ogsaa derved er et værdifuldt Bidrag ydet Missionen.

Den amerikanske Kvinde, som blev omtalt i mit 2de Brev holder fremdeles paa. Forleden Søndag blev der døbt omkring 40 Personer og hun venter fremdeles stor Opsigt; mange siger ogsaa at hun ikke søger at vække stor Begejstring eller Ophidselse i Forsamlingen for at saa dem til at staa frem og tale saameget om sig selv og klage alle andre, som ikke gjør ligedan.

Da jeg forleden Søndag var kommen til Kirken og skulde just begynde Gudstjenesten, meddelte en af Menigheden, at der var en Begjæring til den om, at den vilde aabne sin Kirke for denne Kvinde, som gjør saameget godt og snart vilde begynde sin Virksomhed i Silverton.

Jeg lovede at foreslægge Sagen for Menigheden, men den lille Tid og Barne, som jeg havde for min Prædiken, holdt paa at blive ganske udsluttet ved denne Sag.

Jeg blev ganske modløs ved Tanken paa hvor vrangt og vanstelig dette Spørgsmaal vilde blive for Menigheden at besvare.

Den har af Borgere her i Byen modtaget megen Hjælp til Opsørelse af sin Kirke og som taknemlige Folk, der ogsaa gjerne vilde have Naboernes gode Vilje, vilde det falde tungt endog for dem, som har en klar Opsætning af Guds Ord i denne Sag, at svare Nei. Frugten af din Kvindes Virksomhed er for vore Dine god. Hvad vil nu Menigheden svare paa denne Henvendelse? Den maa give et Svar og jeg maa foreslægge den Sagen. Dette skede ogsaa. Men dette vanstelige Spørgsmaal kom saa uventet over Menigheden, at den blev enig om, at tænke paa Sagen og først kommende Onsdag Aften holde Møde for at drøfte Sagen og enes om et Svar.

Saaledes maatte jeg forlade Sagen med en Bramindelse og Begjæring til Menigheden om at den vilde søge Lyd og Beileddning alene i Guds Ord og svare ikke efter sin Tilfældighed men efter Skriften i Lydighed mod Guds Vilje. Lydighed mod Gud er bedre end Offer. Men indeholder Guds Ord nogen Beileddning til Besvarelse af dette Spørgsmaal? Javist. Ist. Herren siger tydeligt: Lige eders Kvinder i Forsamlingen, thi det er dem ikke tilstedt at Tale, men at være underdanige, ligesom Boven og siger. Thi det lader Kvinder ilde at tale i en Forsamling i Kor. 14. Dette er klare Ord, som ikke er vanskelige at forstå. Det vanskelige er at høre os for Ordet og handle derefter. Men lydige Guds Børn vil gjøre det selv om de maa dermed tvinge sin gamle Adam meget. Thi at blive i Guds Ord er en Kristi Discipels Særde. Naboer vi vort

Hus for Nogen til at gjøre, det som efter Guds Ord ikke er tilfødt ham eller hende, da gjør vi os besygtige i den Syn. Thi vi skal straffe og hindre den saa meget som vi kan.

2det. Hvem har udsendt hende som Prædikant? Hvilken Menigheds Embede forvalter hun?

Guds Ord siger, at det er Gud, som har sat i Menigheden først Apostler, for det andet Profeter, for det tredje Lærere osv. 1 Kor. 12, 28. Men det er i Menigheden Gud ansetter saadanne Hjædere og Lærere til Embedets Forvaltning. Ef. 4, 11, 12.

Men om denne Kvinde ved vi ikke hverken hvilken Menighed hun tilhører eller hvorledes hun er kommen ind i sin Virksomhed. Men Gud, som er Ordens og ikke Forvirringens Gud har tydeligt vist os i sit Ord baade hvorledes Ordets Tjener skal være beskafne og hvorledes de prøves ansættes og siden arbeide i sit Kald.

3die. Saavidt jeg kan forstaa af hin Kvindes Virksomhed, saa maa hun vel nærmest være Baptist eller Gjendøber; derfor vil hun og døbe op igjen Lutheranere eller andre om de end er døbte før.

Kan en lutherisk Kristen eller Menighed hjælpe til at Herrens Sakramenter ringegtes og betragtes blot som Tegn og ikke som Gjenfødselsmidler, som Guds Ord lærer, at de er?

4de. Silverton Menighed raade sine Børn til at søge Gjendøbernes Betjening og Menigheder? Vil du ikke netop minde om sin Frelsers Ord: Bogter eder for de falske Profeter.

Men aabner den sin Kirke for dem, da spigter den dog sin Vidnepligt baade ligeoverfor sine egne Børn og Andre. Og den vil dog vel ikke lade en Forretning holdes i sin Kirke, som den maa advare sine Børn mod at besøge? Gud bevare Menigheden i en standhaftig Belysning. Et.

Cecilies Lys.

Froken Winther, en Lærerinde i en Søndagsskole, havde for Skik at give sin Klasse et Vers hver Søndag som et Motto for Ugen. Denne Uge var det: „Fader eders Lys skinne for Menneskene, for at de maa se eders gode Gjerninger og ære eders Fader som er i Himlene!“ „Vil du forsøge, Piger, igjennem denne Uge at lade eders Lys skinne? — Vil du, Cecilie?“ spurgte hun, idet hun henvendte sig til Cecilie Willumsen.

„Jeg vilde gjerne gjøre det, men jeg tror ikke, at jeg har noget Lys; det er ligegyldigt for Alle, hvad jeg gjør; der er Ingen, som lægger Mærke dertil.“

„Det véd du ikke saa sikkert,“ svarede Froken Winther, „og det angaar heller ikke dig, det er din Pligt at lade dit Lys skinne klart, enten der er Nogen, som ser det eller ikke, og derfor du gjør din Pligt, saa er det alt som fordrer af dig. Vil du prøve?“

„Ja“, svarede Cecilie. Men hun syntes ikke at kunne tro, at Nogen vilde lægge Mærke til hendes lille Lys.

Da hun stod op Mandag Morgen, tænkte hun strog paa, hvorledes hun skulde finde en Anledning til at holde sit Lys. Mandag var altid den værste Dag i hele Ugen. Karen var gnaven, Moder træt og Børnene syntes altid at opføre sig værre den Dag end sædvanlig. I Dag regnede det, og Karen var gnaven, fordi Væsten ikke

funde tørris, Moder havde hovedpine, Barnet var meget uroligt paa Grund af sine Tænder, og Thomas maatte blive hjemme fra Skolen paa Grund af Døpne.

Det saa lidt mørkt ud for Cecilie Fader frygtede for, at Frokosten ikke skulde blive særbidig tidstid, saa at han kunde gaa med første Tog til Byen. Karen vilde ikke stunde sig, Moder med det grædende Barn paa Armen søgte at fæste Arbeidet, og Peter og Thomas vare allerede i en heftig Ordstrid. Cecilie blev mismodig, hun var haardt fristet til at opgive sit Forfæt; et ualmødt Ord var paa hendes Læber, da hendes Løste og Berjet: „Fader eders Lys skinne“, faldt hende i Tanker.

Og et Dieblif efter syntes alt at forandre sig. Kelly kom og tog Barnet fra Moder og gif ind i et andet Værelse, Moder selv blev sendt ind i Spisekøkken. Peter hjalp til med at dække Bord og var usædvanlig munter, for di Cecilie havde hvist ham i Dret, at Hr. Carlsen fortalte hende i Aftes, at han var den bedste Lærling, han havde i sin Klasse. Der var en klar Blet i Nordvest paa Himlen, som Cecilie viste Karen, der strog blev bedre tilmode.

„Moder“, sagde Cecilie efter Forfæt, „Du maa helst gaa og lægge dig. Jeg vil passe Barnet.“ Moderen tænkte i Forstningen at indvende, men hun sølte sig saa daartlig, og Cecilie syntes saa villig til at tage Barnet, at hun besluttede at lægge sig.

Det var en lang trættende Morgen for Cecilie, men hun blev ved at gjen tage sit Vers for at bevare Modet.

Efter Middag, da Barnet udmattet omsider faldt i Søvn, og Thomas havde fundet en Bog, der interesserede ham, lagde Cecilie sig ned paa Sofaen med en Bog i Haanden og forestillede sig, at hun havde en lang, behagelig Eftermiddag for sig. Men idesamme ringede Dørløkken, og der var Froken Marie Steen med sin Strikketøj i Haanden. Hun kom formodentlig for at aflægge et længere Besøg.

Froken Marie var lidt tilbøjelig til at være til Besvær; thi hun aflagde gjerne lange Besøg, og hun talte hele Tiden om sin Sygdom og sine Lidelser. Cecilie var træt, og desuden var hun netop nu ifærd med at læse et meget interessant Kapitel. „Moder er syg,“ sagde hun, uden at aabne Døren meget og uden at byde sin Gæst ind.

En mørk Sky for over Froken Mariens Ansigt, og Cecilie mærkede det. „Jeg tænker, at det vil fornøje hende meget, at komme ind og tale lidt. Hun er en Kristen, saa det vil naturligvis ikke være at lade mit Lys skinne, men det vilde dog maasse være ret at byde hende ind.“ Disse Tanker opplod pludselig i hendes Sind, og hun sagde:

„Moder er syg, men vil De ikke komme ind og besøge mig?“

Froken Mariens Ansigt oplavedes. Det var meget ensomt berne i hendes lille Hus. Hun var alene — den eneste, som var tilbage af hele Familien.

„Mange Tak, jeg tror, jeg vil,“ sagde Froken Marie.

Cecilie bød hende den store Gynge stol og lyttede deltagende, medens Froken Marie fortalte om sin Nervebesværged, Øgt og Kette Fordøielse, m. m. Kløkken var halv se — næsten Tid for Aftensmad — da hun gif.

„Nu“ tænkte Cecilie ved sig selv, idet hun lagde Barnet i seng, „kan jeg gjøre, hvad jeg behager i Aften.“

Jeg maa læse den Bog igjennem; thi jeg har lovet at sende den tilbage i Morgen.“

Men hun standse, idet hun gif igjennem Gangen, og saa Peter med sin Hat i Haanden særbidig til at gaa bort.

„Gaar du til Byen Peter?“ spurgte hun.

„Ja, der er ikke megen Morstid ved at være herhjemme.“

Cecilie stod tvivlsom. Hun ønskede at læse Bogen, og hun frygtede for, at Peter skulde gaa ud og søge saadanne Drenges Selskab, som Fader ikke ønskede at han skulde være sammen med. Faderen havde i den senere Tid været urolig for Peter, hvad var hendes Blygt — at læse Bogen og lade Peter gaa eller lade Bogen gaa og søge at underholde Peter der hjemme?

„Bliv hjemme Peter,“ sagde hun, „og vi vil lege sammen.“

„Cecilie har hjulpet mig saa meget i Dag,“ sagde Moder til Fader den Aften. „Jeg ved ikke, hvad jeg skulde have gjort foruden hende. Hendes Lys skinne hver Time om Dagen.“

„Jeg aflagde et rigtig behageligt Besøg,“ sagde Froken Marie, medens hun om Aftenen sad alene ved Kammen og talte med sig selv af Mangel paa bedre Selskab. Jeg aflagde et rigtig behageligt Besøg. Det er ikke enhver ung Pige, der vil være saa høflig mod et saadant kjærligt gammel Fruentimmer, som jeg er.“

„Hun er en brao Pige,“ sagde Peter ved sig selv, da han var gaaet til sit Værelse. „Hun havde formodentlig Kræft, som hun vilde have gjort for sig selv. Men den Underholdning, som hun har ydet mig i Aften, vil gjøre en mere godt end et Dussin Prædikener.“

Saaledes blev Cecilie istand til at lade sit Lys skinne. Kl.

At lade sit Lys skinne for Menneskene er jo det samme som at leve og handle som en Kristen og det ikke bare i de store Gjerninger, men ogsaa i de smaa ubetydelige hverdagslige Handlinger, som En har at udføre i sit indre Kald, ja endog i de Lidelser og Gjenordigheder, som han maa taale. Denne Klid og Trostid i Gjerningerne og Taalmodigheden i Lidelserne maa fløde af den Kristnes Kjærlighed til Gud, der er ligesom Gjenstuen af Guds Kjærlighed til ham, som omskræfter ham og oppvarmer hans træge Hjerte, saa at han af inderlig Taknemmelighed gjerne gjør og lider, hvad Gud i sin Naade og Visdom lægger paa ham.

Det uventede Guskjeb.

En ung, rig Engländer, som studerede i Göttingen, red en Dag til Nordheim, en liden Stad, som laa to Mile fra hans Bopæl. Da han kom ind i Byen, saa han mange Mennesker stige op ad Raadhusstrappen. „Hvad mon det er paa Færde?“ tænkte han, leverede Hesten fra sig og gif selv berop. Da erfarede han, at der blev holdt Auktion; imidlertid vidste han ikke, hvad det var, der skulde sælges, men han gættede, at Nogen just havde budet 395 Daler. Strog tænkte han: „Du kan jagtens lægge de fem til“, og bud derfor 400 Daler. Og se, da Ingen vilde give Mere, blev det Oprabte ham tilkædet. „Men“, spurgte nu den forvandede Ungling: „Hvad har jeg da egentlig kjøbt? Jeg ved slet ikke, hvad

Talen tar om.“ „Et Hus, et Hus,“ kreg Folk med stor Vatter. „Nu vel“, svarede han, „det kan maa jo bruge. Men fører mig nu ogsaa hen, at jeg kan se, hvilket Hus der nu er mit, og hvad jeg faar for mine Penge.“ Raadhusfjeneren gif foran ham, og mange Folk fulgte bagefter. Saaledes kom han ind i en smæver Gade, hvor Tjeneren klev staaende udenfor et lidet Hus, idet han sagde: „Se, her er Deres Eendom.“ Den unge Herre traadte ind i Huset, hvor han fandt en Kone siddende med foldede Hænder og med Taarer i Øinene. „Hvad fattes Eder, Mor, vilde?“ spurgte han; „hvorfor græder du og ser saa bedrøvet ud?“ „Af, Gud hjælp mig“, hulkede hun; „nu sælge de mit lille Hus oppe paa Raadhusen, fordi jeg ikke kan betale min Gjæld. Jeg skal snart flytte ud og ved ikke, hvor jeg skal hen. Jeg arme, gamle, unge Kone, hvo vil tage imod mig, naar Gud ikke gjør det? O gid jeg dog helst var død, saa kunde de jo tage Gutten, de ubarmhertige Mennesker!“ „Vær kun rolig“, sagde Engländeren; „Huset skal intet Menneske tage fra Eder; thi jeg har kjøbt det og stænker Eder det igjen. Af Kjøbesummen vil Eders Gjæld blive betalt, og I kan blive her i Fred. Men synes I om det, saa vil jeg lade indrette et lidet Værelse her i Huset, hvor jeg kan tage ind, saa ofte jeg kommer til Nordheim.“

Mært.

Bogagenter, som vil tjene en passende Løn ved at sælge „Lutherans in all Lands“ og samtids gavne Luth. Universitets vil finde det lønnende at arbejde med undertegnede som Generalagent.

Jo før de vælger sit Virkefelt, desto bedre. De kan arbejde paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbejde for os. Skriv herom strog baade til undertegnede og til „Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis.“

Paa Grund af vor Skole er vi i Stand til at byde vel saa gode Villkaar som nogen anden General Agent.

B. Hartst.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samlar 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Der næst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa indbringes inden den Udbetalt af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge Heller skjænke de paa denne Maade de nødvendige Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herold.

A. T. Brette, Astoria Ore. \$1.00
 A. J. Larsen, Fort Stevens, Or. 1.00
 Mrs. E. B. Rynning, La Crosse. 1.00

Bidrag til Pacific Lutheran University.

C. Mostad, Portland Ore. \$5 00
 Modtaget ved Prof. Brandvig, fra Syd St. Petri Mch. 5.00
 City, Ja. Post. Lenners Paid \$25 00
 Portland Wash. 12. Aug. 1895.
 T. O. Carver, Redf.ter.

Rev. E. Larjens Adresse er for nærværende Wind Lake Racine Co. Wis.

For Salg.

En Lot med Store 20 X 40 to Etager høit øverste Etage indrettet for Familienbetjæmnelighed, Brønd og en liden Barn ca. 400 Fod fra Universitetet, meget billigt hvis Handel kan ske strax.

For videre Underretning henvender man sig til Pacific Herolds Udgivere Parkland, Wash.

Prof. A. Mittelfens's Bog, „Nogle af en Prests Erfaringer“ kan faaes hos mig.

Meyer Brandvig, Parkland, Wash.

The Popular Shoe Store
 Carlson & Alexander.
 Støvler og Sko

3 „Wholesale“ og „Retail.“
 Har netop modtaget ny Forsyning af nye Sorter. Se indom her for Du kjøber hos Andre.
 1716 Pacific Ave. ligeoverfor N. P. Depot.

C. Quevli.

Norske Væge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
 Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
 Spndag 12-1.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til Undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter ønskes overalt og faar gode Vilkaar. Man henvender sig til B. Harstad, Parkland, Pierce Co., Wash.

Fred L. Larne.

„The Adjuster“

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvsager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Cow Butter Store

Smør, Teg, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.

Varerne ere, hvad de udgives for at være.

A. S. Johnson & Co.,
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

Students Supplies

--of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave Tacoma, Wash

Skandinaviske Apothek.

P. Jensen

Fern Hill, Wash.

Norske Familiemediciner,

Sabent Dag og Nat.

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland Wash.

Tilvalg.

Et Hus inddelt i fire Værelser med Tilbygninger. Huset er plastreret. Der er fire Lotter, hele Stykket er 100 X 135 Fod. Det er 10 Minutters Gang fra Pac. Luth. University og 125 Fod fra Railroad Platform. Udgang til Eiendommen fra tre Sider, og Clover Creek løber lige igjennem den. Denne Eiendom sælges for \$600, \$350 kontant og Resten paa et Aar med 4 pr. St. Rente. Rimelig Rabat, hvis det hele betales kontant især om en Kjøber snart indfinder sig. God Tilke. Man henvende sig til Pacific Herold, Parkland, Pierce Co. Wash.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salg paa meget rimelige Vilkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og „Improvements“ fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Stog og en Del er opdyrket Labland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stiftet, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuise med Værelser for Hamle, Søjresse Humlepresser og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Skandinavian American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
 J. C. Johnson, President.
 G. Steindach, Vice President
 H. C. Johnston, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Sparingsanlægninger. Kjøber og sælger Vejler paa alle ledende Været i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“ paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland. Omers! Agenter for de første transatlantiske Dampskibs Linier. Agenter for alle slags N. P. B. R. Land i Washington.

Uye Været Uye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Løi, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjøber andetsteds.

Sort Lager er større end nogen sinde før, og vore Priser ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.

Tilstrækkelig Kapital sætter os istand til at kjøbe billigere end vore Konkurrenter, der smaa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtjæbsartikler:

Satinette Suits for Mænd = = = \$3.00
 Duting flannel Overstjorter for Mænd = .20
 Arbejdsjto for Mænd = = = = .96
 Fine Dress jto for Mænd = = = = \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pac. Ave, li eo erfor N. R. Depot.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for Salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Færingsland og Resten særdeles egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er baade Høiland, Bottomland og Skovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Skandinaver ønskes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en livlig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i Vidnisset, men i en Trakt, hvor der har været jettlet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er ængstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Pengemænd til at gjøre et godt Investment ved at kjøbe dette Land og saa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til „Pacific Herold,“ Parkland, Wash.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler og Oversættelse Guldsmit Skindbind 9x6—\$2.75
 „ „ „ „ „ „ „ „ 9x6—\$3.00
 Lommebibler = = = med Omflag \$1.60
 „ „ „ „ = uden = \$1.35
 Nystestamenter = = = \$0.75
 Synodens Salmebøger \$0.65
 Landstad med eller uden Text i stort Udvalg fra 50¢ til \$1.30.
 Forskjellige Bøger af Pastor Funde pr. Stk. 75¢.
 Synodens Bibelhistorie 25¢. Forklaring 25¢, Katekismus 15¢.
 Billed N. B. C. 15¢.
 Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan

—Savings—Bank.—

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8.
 Jordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000
 P. W. Caesar, President.
 C. W. Enos, V. President.
 O. S. Helvig, Cashier
 J. S. Vandervilt, Ass't Cashier.
 Directors:
 Sawyer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
 G. J. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P. Eaton, P. W. Caesar, C. W. Enos,
 Jas. Le S. Johnson.

6 per Cent Rente

Rentens udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa ualmædige Betalingsvilkaar. Antagninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herold

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

adkommer hver Uge og koster femfjerdings 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Red. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til T. O. Carver, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te fri.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.